

(Elforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA Thy-Mors Energi A/S, Vestjyske Net 60 kV A/S og RAH Net A/S

OVER Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2010

OM reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer for 2011

---

6. juni 2011
J.nr 1011-10-9-14
TML -EKN

NÆVNETS Nævnensformand, dommer Poul K. Egan

SAMMEN- Konsulent, civilingeniør Knut Berge

SÆTNING Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

I SAGEN

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2010 stadfæstes.

AFGØRELSE

Ved brev af 19. november 2010 har Thy-Mors Energi A/S, Vestjyske Net 60 kV A/S og RAH Net A/S v/advokat Karsten Hjorth Larsen, Smith Knudsen Advokataktieselskab, (herefter klagerne) klaget til Energiklagenævnet over Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2010. Ved afgørelsen udmeldte Energitilsynet elnetselskabernes indtægtsrammer for 2011.

Klagerne er i Energiklagenævnet behandlet under j.nr. 1021-10-9 (Thy-Mors Elnet A/S), 1021-10-10 (Vestjyske Net 60 kV A/S) og 1021-10-11 (RAH Net A/S).

Klagerne behandles og afgøres samlet i denne afgørelse.

Sagens baggrund

Energitilsynet udmelder årligt individuelle krav til reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer, jf. elforsyningslovens¹ § 70, stk. 9, og indtægtsram-

---

¹ Lovbekendtgørelse nr. 516 af 20. maj 2010 om elforsyning.

mebekendtgørelsens² §§ 26 og 27. Udmeldingen sker på baggrund af en benchmarking af elnetselskabernes økonomiske effektivitet samt selskabernes kvalitet i levering af elektricitet. Energitilsynet udmeldte den 25. oktober 2010 kravene til reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer for 2011.

Ved benchmarking af elnetselskaberne anvender Energitilsynet netvolumenmodellen. Modellen er nærmere beskrevet i Energiklagenævnets afgørelse af 20. april 2009 samt i Energiklagenævnets afgørelse af 18. maj 2010. Begge afgørelser er offentliggjort på nævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Afgørelser", og for en nærmere beskrivelse af netvolumenmodellen henvises således hertil.

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML -EKN

Energitilsynets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2010 vedlægges som bilag 1, og bilagene til Energitilsynets afgørelse er vedlagt som bilag 2.

Side 2 af 13

Klagerens synspunkter og bemærkninger

Det er klagerens opfattelse, at Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2010 bør hjemvises, således at Energitilsynet kan inddrage de geografisk bestemte fordyrende rammevilkår korrosion, vindpåvirkning, stort antal decentrale produktionsenheder samt manglende kundetæthed som nødvendige omkostninger ved fastsættelsen af klagerens indtægtsrammer. Til støtte herfor har klagerne navnlig anført følgende:

- Klagerne har tidligere påpeget, at der er en række fordyrende rammevilkår for de vestjyske selskaber, som der bør tages hensyn til ved fastsættelsen af indtægtsrammerne. Energitilsynet har dog ikke ved fastsættelse af indtægtsrammer for 2011 inddraget disse hensyn i vurderingen.
- I henhold til indtægtsrammebekendtgørelsen skal der udmeldes individuelle indtægtsrammer for elnetselskaberne. Formålet med at fastsætte indtægtsrammer er at simulere en konkurrencesituation på et marked, hvor selskaberne har monopol på at levere elektricitet. Der skal således opnås den billigste ydelse uden at forsyningssikkerheden nedsættes. Hvis den simulerede konkurrencesituation ikke tager højde for de geografisk bestemte faktorer, vil det kunne påvirke forsyningssikkerheden på sigt. Det vil derfor ikke være muligt for klagerne at opretholde et net, der har den kvalitet og forsyningssikkerhed, som loven

---

² Bekendtgørelse nr. 1227 af 10. december 2009 om indtægtsrammer for netvirksomheder og regionale transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningsloven som ændret ved bekendtgørelse nr. 1294 af 24. november 2010 samt bekendtgørelse nr. 335 af 15. april 2011.

foreskriver, hvis ikke Energitilsynets benchmarkingmodel tager højde for de særlige forhold, der gør sig gældende for klagerne.

- Klagerne geografisk dækker det meste af det vestlige Jylland og den største del af kommunerne Holstebro, Lemvig, Struer, Ringkøbing Skjern, Morsø og Thisted. Disse områder er karakteriseret ved et aggressivt/korrosivt miljø som følge af saltindhold i luften fra Vesterhavet, en voldsom vindpåvirkning hovedsageligt fra vest, en højere grad af decentral elproduktion i form af vindmøller og lav kundetæthed.
- Luftbårne net er grundlæggende etableret i metal med forskellig overfladebehandling. Metal- og overfladebehandlingsindustrien anvender en tabel for, hvilken overfladebehandling som skal anvendes under forskellige forhold. Der inddeles geografisk set i forskellige korrosionsklasser i henhold til den internationale standard ISO (International Organization for Standardization), som også er gjort til Dansk Standard, DS/EN ISO 12944-2³. I denne standard er der i alt fem korrosionsklasser C1 til C5, hvor C5 er et udtryk for den højeste korrosionsrisiko. Korrosionsklasserne skal anvendes for at sikre mangelfrie leverancer fra producenter af metalkonstruktioner og overfladebehandlingsmaterialer. Transmissionsselskaber er forpligtede til at efterleve krav til korrosionssikring af selskabets elforsyningsmateriel. I C5 kategorien hører bl.a. underkategorien C5-M, som finder anvendelse ved kyster og offshore områder med højt saltindhold i luften. For det vestlige Jylland kan forhold svarende til C5-M konstateres op til 25 km. fra vestkysten. Dette skyldes endvidere den kraftige vindpåvirkning hovedsagelig fra vest. Den øgede korrosionssikring kræver således større økonomisk råderum hos de berørte selskaber. For materialer, der er omfattet af C5-M kategorien, er der en betydelig levetidsforkortning. Afhængig af gods- og zinklagstykkelsen kan denne være nede på mellem 4 år og 48 år, hvor levetiden for samme materiale i C1 kategorien vil være 100 år. Levetiden for klagerne elforsyningsmateriel er således i bedste fald kun den halve i forhold til elforsyningsmateriel beliggende med fastlandsklima.
- Det er alment kendt, at der ved den vestjyske kyst er en betydelig højere vindpåvirkning end i det resterende Danmark, ligesom der netop her opstilles mange vindmøller. Et net, der hovedsageligt er vindbåret og beliggende i dette område, vil derfor i udpræget højere grad være påvirket mekanisk af vind og vejr end nettet i det øvrige Danmark. Dette er en faktor, som påvirker klagerne driftsøkonomi i negativ retning, og som indebærer en større sandsynlighed for afbrud og dermed

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML -EKN

Side 3 af 13

---

³ "Korrosionskategorier og optimale malingsystemer" af Peter Kronborg Nielsen.

for at påvirke forsyningssikkerheden. Vindforholdene nødvendiggør en kraftigere dimensionering af nettet og en lavere levetid for mekanisk påvirkede dele af nettet. Der bør derfor tages højde herfor i netvolumenmodellen.

- I klagernes geografiske område er der uforholdmæssigt mange vindmøller i forhold til resten af landet, og der er derfor en øget grad af decentral elproduktion. Decentral produktion fra vindmøller varierer i sagens natur med vinden. Anlæg til transport af energi fra decentrale anlæg er dimensioneret efter reglen om mest økonomisk tværsnit, hvilket vil sige efter det maksimale spændingsfald, og dermed er den termiske belastning på anlæg og kabler maksimeret i forhold til fabrikanternes anvisning. Anlæggene kører derfor med den maksimale påvirkning med hensyn til temperaturpåvirkning. Samtidig er der normalt ikke andre kunder på anlægget, og derfor er der ved vindstille eller produktionsstop absolut ingen temperaturpåvirkning, mens der få timer senere kan være maksimal påvirkning. I et almindeligt distributionsnet vil anlæggene normalt aldrig belastes med mere end 50 % af hensyn til omlægningsmuligheder i nettet. I klagernes geografiske område er det derfor nødvendigt at tilpasse nettet til disse meget varierende transport- og kapacitetsforhold. Hvor andre distributører kan tilpasse deres transportkapacitet til en middelværdi, vil klagerne oftere komme til at køre i fuldlast i længere perioder, hvilket vil betyde store temperaturudsving og dermed en generel kraftig belastning af alle samlinger i nettet. Dette påvirker levetiden og vedligeholdelsesomkostningerne. Den lavere levetid bør derfor indgå i netvolumenmodellen med en passende økonomisk kompensation, da der er tale om et helt konkret fordyrende rammevilkår i forhold til forsyningsområder uden tilsvarende vindmøllehyppighed.
- I klagernes forsyningsområder er der kun begrænsede bymæssig bebyggelse i forhold til Østjylland, Fyn og det Østlige Sjælland, og områderne er småt befolkede. Kundetætheden er derfor lavere og transportafstanden er større. Disse faktorer indgår ved dimensionering af nettet for at imødegå det spændingsfald, der skyldes afstand. Klagerne udbygger på den baggrund ofte på 10 kV-niveau, hvor mere tæt befolkede områder kan udbygge på 0,4 kV-niveau. Materiel til 10 kV-anlæg er højspændingsniveau og er derfor langt dyrere. Klagerne har på den baggrund en nødvendig, større dimensionering af nettet på grund af afstandsforholdene, hvilket påvirker vedligeholdelsesomkostningerne, og netvolumenmodellen bør derfor kompensere herfor.
- Da Energitilsynet ikke i afgørelsen af 25. oktober 2010 har taget højde for korrosion, vindpåvirkning, stort antal decentrale produktionsenheder

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML -EKN

Side 4 af 13

der samt manglende kundetæthed er klagerne indplaceret forkert i benchmarkingen. Klagerne skal endvidere henviser til, at der i Norge tages hensyn til forhold som de påpegede i forbindelse med fastsættelse af indtægtsrammer.

- Under den tidligere regulering af elnetselskaberne fra 2000 til 2004 kunne udbedringer, som var korrosionsbegrundede, afholdes i forholdet 1:1 og dermed holdes uden for den økonomiske benchmark. Energitilsynet har efterfølgende ændret opfattelse af disse faktiske forhold. Energitilsynets ændrede opfattelse er et udtryk for en praksisændring, som ikke er generelt gældende for alle elnetselskaber. Denne praksisændring er ikke blevet begrundet af Energitilsynet, og er derfor i strid med den forvaltningsretlige grundsætning om forbud mod reformatio in pejus.

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML –EKN

Side 5 af 13

Energitilsynets udtalelse

Det er Energitilsynets opfattelse, at Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2010 bør stadfæstes. Til støtte herfor har Energitilsynet navnlig anført følgende:

- På baggrund af en benchmarking af elnetselskabernes økonomiske effektivitet pålægger Energitilsynet elnetselskaberne et økonomisk krav, der konkret udmøntes i en varig reduktion af disse selskabers indtægtsrammer. Hjemmelen til at foretage denne benchmarking med efterfølgende reduktion af indtægtsrammen findes i elforsyningslovens § 70, stk. 9, og er udmøntet i indtægtsrammebekendtgørelsen. De tre klagende selskaber har fået krav, der ligger mellem 0 pct. og 8,17 pct. af selskabernes påvirkelige omkostninger. Det maksimale krav, der er blevet pålagt et selskab i forbindelse med Energitilsynets benchmarking af elnetselskaberne for 2011, ligger på 9,32 pct. af de påvirkelige omkostninger.
- Klagerne påklagede tillige Energitilsynets afgørelse af reduktion af indtægtsrammer for 2010. Klagen drejede sig om de fire samme punkter. Energiklagenævnet stadfæstede i 2010 Energitilsynets afgørelse. Klagerens synspunkter har således været fremført i forbindelse med tidligere klagesager, og der ses ikke at være fremført væsentligt nyt i nærværende sag.
- I forbindelse med benchmarkingen for både 2009 og 2010 har Energitilsynets sekretariat udført en grundig analyse af netop de kritikpunkter, som klagerne påpeger. Bilag 2 til Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2010 indeholder desuden en analyse om fordyrende rammevilkår. Korrosion er belyst gennem tre delanalyser. Alle analyser deler

samtliges distributionsselskaber op i selskaber, der har elnet ved vestkysten og øvrige elnet. Alle analyser for korrosion medtager data for perioden 2006-2009. I første omgang testes det, om distributionsselskabernes korrigerede omkostningsindeks adskiller sig signifikant afhængig af, om de er placeret i et korrosivt miljø. Resultatet af testen viser, at selskaberne ved den jyske vestkyst ikke stilles signifikant dårligere i benchmarking-modellen i forhold til de øvrige selskaber. Herefter testes for, om distributionsselskabernes omkostningsindeks adskiller sig signifikant afhængig af deres geografiske placering. Hypotesen om, at selskaber med elnet ved vestkysten har samme omkostningsindeks som de øvrige selskaber, forkastes. Kategorien af øvrige selskaber har et højere omkostningsindeks end selskaber med elnet ved vestkysten. Den tredje test undersøger, om transformereforeningernes omkostningsindeks adskiller sig afhængig af, om de er placeret i et korrosivt miljø. Resultatet viser, at det ikke kan udelukkes, at selskaber med elnet ved vestkysten og øvrige selskaber har samme omkostningsindeks. Selskaber med elnet ved vestkysten stilles omkostningsmæssigt ikke signifikant dårligere end øvrige selskaber. Vestjyske Net 60 kV er ikke omfattet af de statistiske test, da selskabet er et transmissionsselskab. Imidlertid er Vestjyske Net 60 kV det mest effektive selskab blandt selskaberne i gruppe 1 for regionale transmissionsselskaber samt det eneste selskab, der har net ved vestkysten. Vestjyske Net 60 kV har et omkostningsindeks, der er ca. 9 pct. lavere end det næstmest effektive selskab i gruppen. Energitilsynet har derfor ikke fundet anledning til at inddrage de af klagerne anførte forhold vedrørende korrosion, vindpåvirkning, stort antal decentrale produktionsenheder samt manglende kundetæthed som fordyrende rammevilkår.

- Energitilsynet har fundet, at der er en sammenhæng mellem kundetætheden hos de enkelte selskaber og deres omkostningseffektivitet. Sammenhængen er dog, modsat hvad de fire klagende selskaber anfører, at selskaber med høj kundetæthed typisk har højere omkostninger ved driften af deres elnet. På baggrund af dette bliver elnetselskaber, der forsyner i tætbefolkede områder korrigeret, således at deres omkostningsindeks falder, mens selskaber, der forsyner områder med lav befolkningstæthed, får justeret deres omkostningsindeks opad. Dermed bliver selskaber med forsyning i tætbefolkede områder relativt mere omkostningseffektive i forhold til de selskaber, der forsyner i områder med lav befolkningstæthed, efter korrektionen af fordyrende rammevilkår.
- Benchmarkingen foretages ved anvendelse af en såkaldt netvolumenmodel. Denne model tager netop højde for forskellen i netselskabernes

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML -EKN

Side 6 af 13

netstruktur, herunder at modellen netop er opbygget således, at selskaber med forskellig sammensætning af netkomponenter kan sammenlignes. Således er det ikke netselskabernes faktiske omkostninger, der sammenlignes, men derimod, hvilke omkostninger et gennemsnitligt netselskab ville have ved at drive et net, der er sammensat med klagernes sammensætning af netkomponenter. Det er på den baggrund sekretariatets vurdering, at klagernes bemærkning om udbygningen af nettet på 10 kV i stedet for på 0,4 kV i tæt befolkede områder må bero på en misforståelse af modellen.

- På baggrund af et høringssvar fra Dansk Energi har Energitilsynets sekretariat ændret metoden til beregningen af korrektion for fordyrende rammevilkår, så metoderne bedre afspejler den faktiske sammenhæng mellem kundetæthed og omkostninger. Konkret opgøres sammenhængen nu ved at tage den naturlige logaritme til henholdsvis kundetæthed og omkostningsindekset. På baggrund af observationerne mellem kundetæthed og omkostningsindeks kan der foretages en lineær regression, der udtrykker aftagende marginal omkostning som følge af øget kundetæthed. Rent statistisk har den nye metode således en bedre forklaringsgrad og udfylder dermed sammenhængen mellem kundetæthed og omkostninger.
- Det samlede effektiviseringskrav til netselskaberne falder ved anvendelse af den nye metode. Enkelte selskaber får hævet effektiviseringskravet, mens andre selskaber får reduceret kravet som følge af metodeskiftet. Typisk vil selskaber med høj kundetæthed opleve en reduktion af effektiviseringskravene i forhold til den tidligere model.
- Energitilsynets sekretariat har undersøgt de af klagerne anførte forhold, men har ikke fundet grundlag for at ændret netvolumenmodellen. Den model, som anvendes i Norge er anderledes end netvolumenmodellen, og det er ikke umiddelbart muligt at sammenligne de to modeller.

Retsgrundlaget

Priser for net- og transmissionsvirksomheders ydelser er reguleret i elforsyninglovens § 70. Af bestemmelsen fremgår bl.a. følgende om fastsættelse af indtægtsrammer for virksomhederne:

”[...]

§ 70. Priser for netvirksomhedernes og de regionale transmissionsvirksomheders ydelser fastsættes i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML –EKN

Side 7 af 13

henblik på dækning af de i § 69 nævnte omkostninger ved en effektiv drift af virksomheden.

Stk. 2. Klima- og energiministeren fastsætter regler om indtægtsrammer for alle berørte virksomheder for et nærmere angivet antal år. Som led i denne regulering sikres det, at tarifferne i faste priser regnet som et gennemsnit ikke stiger i forhold til tarifferne pr. 1. januar 2004, idet kapital, der finansierer nødvendige nyinvesteringer, dog fortsat skal kunne forrentes og afskrives. Indtægtsrammen vil blive hævet med et beløb svarende til forrentning og afskrivning af den kapital, der finansierer nyinvesteringen, opgjort efter reglerne i årsregnskabsloven, eventuelt med modregning af tilslutningsbidrag. Såfremt den nødvendige nyinvestering erstatter et eksisterende anlæg, vil indtægtsrammen blive forhøjet med et beløb, der dækker forrentning, afskrivning samt drift og vedligeholdelse af nyinvesteringen. Virksomheden kan vælge, at beregningen sker som en varig eller en midlertidig forhøjelse af indtægtsrammen. Såfremt forhøjelsen beregnes som en annuitet, vil forhøjelsen være varig. Såfremt forhøjelsen sker, således at den afspejler et serielån, bortfalder forhøjelsen ved udløbet af den forventede levetid, og ved fremtidige investeringer i anlægget vil der ske en fornyet beregning af indtægtsrammen. Uanset om forhøjelsen sker, så den afspejler en annuitet eller et serielån, indregnes endvidere omkostninger til nedtagning af det erstattede anlæg og efterlevelse af myndighedskrav i forbindelse hermed. Ved beregningen af forhøjelsen skal der ske modregning af et beløb, der dækker kassationsværdien af det erstattede anlæg. Der skal endvidere ske modregning af et beløb, der dækker de omkostninger, som netvirksomheden eller den regionale transmissionsvirksomhed ville have haft til drift, vedligeholdelse og fornyelse af det erstattede anlæg, såfremt det erstattede anlæg fortsat skulle have været drevet med uændret funktionalitet. Over- og underdækning for perioden fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2003 påvirker ikke det i 2. pkt. nævnte loft. Afvikling af denne underdækning skal være afsluttet senest ved udgangen af 2010.

...

Stk. 9. Inden for de i stk. 2 nævnte rammer fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hver af de berørte virksomheder under hensyntagen til den enkelte virksomheds effektiviseringspotentiale. Såfremt en netvirksomhed eller regional transmissionsvirksomhed ikke overholder fristen for indsendelse af de nødvendige oplysninger eller afgiver mangelfulde eller fejlagtige oplysninger til brug for Energitilsynets fastlæggelse af indtægtsrammen og opgørelse af effektiviteten, kan Energitilsynet foreløbigt fastsætte indtægtsrammen og effektiviteten. Energitilsynet

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML -EKN

Side 8 af 13

kan for virksomhedens regning anvende uafhængig ekstern bistand til løsning af denne opgave. Den foreløbige værdifastsættelse bortfalder, når de nødvendige oplysninger er fremsendt og dokumenteret. En eventuel efterfølgende justering af indtægtsrammen som følge af de indsendte oplysninger vil ske for det næstfølgende regnskabsår. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om, at der ved opgørelse af effektiviseringspotentialer skal tages hensyn til kvaliteten af den transport af elektricitet med tilhørende ydelser, som virksomheden skal gennemføre som bevilningshaver, jf. § 20, stk. 1.

[...]"

Den nærmere regulering af indtægtsrammerne er fastsat i indtægtsrammebekendtgørelsen. Af bekendtgørelsens §§ 26 og 27 fremgår følgende:

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML -EKN

Side 9 af 13

"[...]

Benchmarking og effektiviseringskrav

§ 26. Energitilsynet benchmarker én gang årligt virksomhederne på deres økonomiske effektivitet og kvalitet i leveringen.

Stk. 2. Benchmarkingen baseres på oplysninger fra virksomhederne, der indsendes til Energitilsynet, efter regler fastsat af Energitilsynet.

Stk. 3. Såfremt en virksomhed indsender mangelfulde eller fejlbehæftede oplysninger, eller indsender oplysningerne efter den fastsatte tidsfrist, kan Energitilsynet fastsætte foreløbige værdier. Energitilsynet kan, for virksomhedens regning, anvende ekstern bistand til værdifastsættelsen. De foreløbige værdier erstattes af virksomhedens egne tal, når disse er fremsendt til Energitilsynet med behørig dokumentation.

Stk. 4. Grundlaget for benchmarkingen tages fra og med regnskabsåret 2007 op til revision mindst hvert fjerde år med henblik på eventuelle justeringer og inddragelse af nye vurderingskriterier.

Stk. 5. Resultaterne af benchmarkingen samt den anvendte metode for benchmarkingen offentliggøres af Energitilsynet.

Stk. 6. Omkostninger til energibesparende aktiviteter, jf. § 16, stk. 3, indgår ikke i benchmarkingen.

§ 27. Fra og med reguleringsåret 2008 udmelder Energitilsynet årligt individuelle effektiviseringskrav baseret på benchmarking af virksomhederne, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 2. Effektiviseringskrav, der fremkommer ved benchmarkingen af den økonomiske effektivitet, gennemføres som en pro-

centvis varig reduktion af den enkelte virksomheds reguleringspris eller rådighedsbeløb. Effektiviseringskrav, der fremkommer ved benchmarkingen af kvalitet i leveringen, gennemføres som en procentvis ét-årig reduktion af den enkelte virksomheds reguleringspris eller rådighedsbeløb.

Stk. 3. Såfremt en virksomheds for sent indsendte oplysninger, jf. § 26, stk. 3, ville have givet anledning til en ændring af udmeldte effektiviseringskrav, vil justeringen finde sted i forbindelse med Energitilsynets fastsættelse af virksomhedens indtægtsramme for det næstfølgende reguleringsår. For sent indsendte oplysninger giver ikke anledning til genberegning af benchmarkingen. [...]"

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML -EKN

Energiklagenævnets praksis

Energiklagenævnet har tidligere ved afgørelse af 20. april 2009 (j.nr. 1011-331) samt ved afgørelse af 18. maj 2010 (j.nr. 1011-346) behandlet spørgsmålet om, hvorvidt de geografiske forhold på Danmarks vestkyst skal inddrages ved benchmarkingen af elnetselskaberne.

Side 10 af 13

Ved afgørelsen af 20. april 2009 fandt Energiklagenævnet ikke grundlag for at tilsidesætte Energitilsynets benchmarking af klagerne. Energiklagenævnet lagde vægt på, at Energitilsynet er tillagt et vidt skøn ved valg af metode for benchmarkingen, herunder til korrektion for fordyrende rammevilkår, samt at den valgte metode måtte anses for egnet til vurdering af selskabernes effektiviseringspotentiale og i øvrigt baseret på saglige hensyn. Energiklagenævnet fandt endvidere efter en samlet vurdering, at de oplysninger, der forelå om klagernes særlige forhold, herunder oplysninger om geografisk placering og decentral produktion, ikke kunne føre til, at Energitilsynets skøn i det konkrete tilfælde burde tilsidesættes.

Ved afgørelsen af 18. maj 2010 fandt Energiklagenævnet ligeledes ikke grundlag for at tilsidesætte Energitilsynets benchmarking af klagerne. Energiklagenævnet henviste til nævnets vurdering i afgørelsen af 20. april 2009 og fandt herudover, at det af klagerne fremførte vedrørende korrosionspåvirkning, herunder de af Dansk Standard anvendte korrosionsklasser, ikke var tilstrækkeligt til at tilsidesætte Energitilsynets vurdering af, om der burde korrigeres for korrosionspåvirkning ved Danmarks vestkyst. Energiklagenævnet fandt endvidere, at klagernes oplysninger om vindpåvirkning, decentral elproduktion samt lav kundetæthed ikke gav grundlag for at korrigere for fordyrende rammevilkår.

Afgørelserne er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet "Afgørelser".

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Energiklagenævnet fandt ved afgørelsen 20. april 2009 som ovenfor anført, at der ikke var grundlag for at antage, at selskaber, der er beliggende på Danmarks vestkyst, generelt er påvirkede af sådanne fordyrende rammevilkår, herunder effekter af mere korrosivt miljø samt meget decentral elproduktion, at der i almindelighed bør korrigeres særskilt herfor ved benchmarkingen af elnetselskaberne. Energiklagenævnet fandt videre ved afgørelse af 18. maj 2010, at de tilvejebragte oplysninger om de af Dansk Standard anvendte korrosionsklasser ikke var tilstrækkeligt til at tilsidesætte Energitilsynets vurdering af, at der ikke er grundlag for at korrigere for fordyrende rammevilkår for vestjyske selskaber. Energiklagenævnet fandt endvidere, at oplysningerne om vindpåvirkning, decentral elproduktion og lav kundetæthed ikke gav grundlag for at korrigere for fordyrende rammevilkår.

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML –EKN

Side 11 af 13

Energitilsynet har i bilag 2 til afgørelsen af 25. oktober 2010 foretaget en analyse af de fordyrende rammevilkår. Energitilsynet har på baggrund heraf ikke fundet anledning til at inddrage de af klagerne anførte forhold vedrørende elnetselskaberne på Jyllands vestkyst som fordyrende rammevilkår.

Efter en samlet vurdering, og på baggrund af de af klagerne frembragte oplysninger vedrørende korrosion, vindpåvirkning, decentral elproduktion og lav kundetæthed, finder Energiklagenævnet fortsat af de grunde, der er anført i nævnets afgørelse af 20. april 2009 (j.nr. 1011-331) samt 18. maj 2010 (j.nr. 1011-346), samt under henvisning til Energitilsynets ændrede beregningsmetode og den ovenfor nævnte analyse, at der ikke er grundlag for at korrigere for fordyrende rammevilkår for netselskaber beliggende ved Jyllands vestkyst. Energiklagenævnet kan efter en samlet vurdering tiltræde Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2010.

Klager har anført, at Energitilsynet har ændret praksis set i forhold til den praksis Energitilsynet havde i perioden 2000 til 2004 vedrørende behandlingen af korrosionsbetingede omkostninger, og at denne praksisændring er i strid med den forvaltningsretlige grundsætning om forbud mod reformation *in pejus*. Energiklagenævnet bemærker hertil, at *reformatio in pejus* betyder, at en rekursinstans ved efterprøvelsen af en konkret afgørelse ændrer 1. instansens afgørelse til skade for klageren/sagens part. Betragtninger om, i hvilke tilfælde der måtte gælde et forbud herimod, synes således ikke relevante i den foreliggende sammenhæng.

Hvis Energitilsynet måtte have ændret praksis for behandlingen af korrosionsbetingede omkostninger, bemærker Energiklagenævnet, at elnetselskaberne siden 1. januar 2005 har været underlagt indtægtsrammeregulering. Siden 2008 har Energitilsynet endvidere benchmarket elnetselskabernes økonomiske effektivitet og siden 2009 tillige selskabernes kvalitet i levering af

elektricitet. Reguleringen af selskaberne sker på baggrund af elforsyningslovens § 70, stk. 9, og indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 26 og 27. Energitilsynet foretager indtægtsrammeregulering og benchmarking for alle elnet-selskaber efter samme model, hvorefter individuelle forhold vurderes, herunder f.eks., hvorvidt ekstraordinære omkostninger skal holdes uden for den økonomiske benchmarking. Energiklagenævnet finder derfor, at Energitilsynets eventuelle ændrede administration af indtægtsrammereguleringen, herunder behandlingen af korrosionsbetingede omkostninger, i givet fald har karakter af en generel ændring af praksis med fremadrettet virkning. En sådan praksisændring vil derfor ikke være i strid med forvaltningsretlige lighedsbetragtninger. Energiklagenævnet har tidligere bl.a. ved afgørelse af 5. maj 2008 (j.nr. 11-538) fastslået, at den af Energitilsynet anvendte model – netvolumenmodellen – for benchmarking af selskaberne er egnet som grundlag for benchmarkingen og i overensstemmelse med elforsyningsloven og indtægtsrammebekendtgørelsen. Energiklagenævnet finder endvidere, at Energitilsynet i de tidligere afgørelser om reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer samt i den nu foreliggende påklagede afgørelse med bilag har redegjort for samt begrundet valget af modellen.

6. juni 2011

J.nr 1011-10-9-14

TML –EKN

Side 12 af 13

Energiklageklagenævnet stadfæster herefter Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2010.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2010 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 6. juni 2011.

Afgørelsen er truffet i henhold til elforsyningslovens § 89.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om elforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 89, stk. 5, i elforsyningsloven.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P.N.V.

Poul K. Egan
Nævnshoved

/ Tina Maria Alander Lindfors
Fuldmægtig, cand.jur.

6. juni 2011
J.nr 1011-10-9-14
TML -EKN

Side 13 af 13